

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1091

10.02.2024 (135)

Michael Kühnen

Druhá revoluce Svazek I: Víra a boj

Část 4

Strana nařizuje státu, stát nařizuje ekonomice. Účast jednotlivce se však již neodehrává ve státní sféře, kde rozhodují pouze věcně odborníci, ale v korporacích, kde se regulují bezprostřední životní okolnosti, a v milionové armádě strany, kde se určuje směr politiky. **Vše však za jediným cílem - pro dobro německého národa.**

To vše může v tuto chvíli znít velmi teoreticky, ale není to nereálný výplod fantazie. Ve 30. letech 20. století fašistické a národně socialistické státy dokázaly, že tento model funguje. Korporativní stát, korporativní idea, je třetí cestou, cestou mezi kapitalismem a komunismem, cestou k německé budoucnosti. V současné situaci má národně socialistické hospodářské plánování tři bezprostřední cíle, kterých musí dosáhnout:

Odstranění nezaměstnanosti:

Národní socialismus prohlašuje: Právo na práci je v národně socialistickém lidovém státě zajištěno! Bude znovu zavedena povinná pracovní služba. Národní socialismus obnoví důvěru v budoucnost, která je základní podmínkou normalizace hospodářských poměrů. Státní pracovní programy znovu začlení zbývající nezaměstnané Volksgenossen.

Repatriace zahraničních pracovníků: nacionální socialismus prohlašuje: německé hospodářství organizují Němci pro Němce. V nacionálně socialistickém státě nepotřebuje zahraniční pracovníky. Nacionálně socialistický stát okamžitě vyhostí všechny zahraniční dělníky, kteří do země vstoupili nelegálně, i ty, kteří jsou svobodní. Do jednoho roku musí zemi opustit i zbývající cizinci. **Německo pro Němce!**

Autarkie: nacionální socialismus prohlašuje: Německý národ bude svobodný pouze tehdy, když se stane nezávislým na tlaku cizích států. Dnes je Německo zcela závislé na cizích státech, zejména v oblasti dodávek surovin a obchodní politiky. Nacionálně socialistický stát tuto závislost ukončí. Bude více využívat vlastní suroviny a odstraní svou extrémní závislost na vývozu. Národní socialisté samozřejmě vědí, že Spolková republika sama o sobě nemůže být soběstačná: úplná soběstačnost je nemožná. To však není důvod, proč závislost alespoň nesnížit. Podpora politiky autarkie bude základním úkolem národněsocialistické zahraniční politiky. Národní socialisté a nacionální socialisté společně požadují **NĚMECKÝ SOCIALISMUS!**

Stejně jako je idea Volksgemeinschaft jádrem nacionálněsocialistické domácí politiky a korporativní idea jádrem nacionálněsocialistické hospodářské politiky, musí být pro zahraniční politiku velkoněmecká idea popelem, kolem kterého se bude točit úsilí budoucího nacionálněsocialistického státu. "Velkoněmecká myšlenka" - už jen tento termín vyvolává u filistínů třas. Myslí na válku a teror, na dobývání a nekonečné krveprolití. Samotný název "Velké Německo" je filistínskému člověku odporný - vždyť v bohaté scvrklé Germánii se cítí docela doma. Více než třicet let vtloukali vítězové Němcům do hlavy, že Rakušané, Švýcaři, Jihotyrolané a Alsasané mají svou vlastní národnost, a že se dokonce postupně začíná formovat západoněmecký a východoněmecký národ.

Okupační síly v Bonnu se snažily pěstovat separatistické, západoněmecké národní cítění - bez většího úspěchu. Po mnoho let bylo tabu mluvit o Velkém Německu. Soudruzi ve východním Německu ho nanejvýš obhajovali, ale jen tajně, plni strachu, protože v Rakousku, této svobodné demokracii, je zakázáno veřejně požadovat anšlus, za což hrozí vysoké tresty. V SRN již poměrně brzy vedla kampaň za Velké Německo organizace Deutch-Völkische Gemeinschaft (DVG). A se vznikem nacionálněsocialistického podzemního hnutí v roce 1971 se hráz protrhla. V roce 1977 se k podpoře Velkoněmecké vlasti přihlásila německá bratrstva se svými 20 000 členy a po nich Akční fronta národních socialistů jako první politická strana.

Velkoněmecká myšlenka není hrozbou pro světový mír. Velkoněmecká myšlenka je přirozeným právem německého národa. Požadujeme pro sebe to, co je pro

všechny ostatní národy již dávno samozřejmostí:

"Sjednotit všechny lidi jednoho jazyka, jedné kultury, jedné historie a jedné krve v jednom svobodném, silném a jednotném státě."

Proč kvílí naše sousední národy, s nimiž nás pojí mnoho smluv o přátelství, když se Němci domáhají svých práv? Napadlo by například Francouze, aby se od nich odtrhla Korsika, nebo Angličany, aby se od nich odtrhlo Skotsko, ačkoli Korsičané a Skotové mají jistě samostatnější kulturu, jazyk a historii než například Rakušané, o jejichž německví v tisícileté historii až do roku 1945 nikdo nepochyboval? Rakousko bylo součástí Německé říše už dávno, když Korsika byla ještě italská a Skotsko bylo nezávislým královstvím!

Tyto evropské státy přesně vědí, proč ve svých národních státech potlačují snahy o autonomii. Chtějí i nadále hrát politickou roli podle počtu obyvatel a ekonomické síly, chtějí vést nějaký národ, který zdědili po svých otcích, bezpečně do budoucnosti. Nemáme nic proti tomu, respektujeme tuto snahu, chápeme, když francouzští politici chtějí zachovat "Grande Nation"(!) a angličtí politici svou "Great Britain"(!). Žádáme však stejné pochopení pro naši touhu po Velkém Německu!

Takzvaní realisté namítnou, že neexistuje sebemenší možnost tento sen uskutečnit. To je možná v tuto chvíli pravda, ale budoucnost má ještě mnoho před sebou. Rozhodujícím faktorem je vůle národa bojovat za své právo a svobodu. Národní socialismus tuto vůli požadovat a dosáhnout zdánlivě nemožného ztělesňuje. My, národní socialisté, víme o revolučních tendencích na Východě i na Západě, jsme všude tam, kde zní německé hlasy, a čekáme na svou historickou šanci, trpěliví a houževnatí, ale plní revolučního ohně naší německé bytosti. A pokud uplynou staletí: Pokud se německému hnutí za svobodu podaří udržet při životě touhu po Říši, vlasti všech Němců, pak na konci dlouhé cesty stojí naše Velké Německo!

Německý národ vždy plnil dvě historická poslání:

Jednak jako centrum evropského kontinentu, aby se zachovala myšlenka Okcidentu, dědictví Římské říše, a jednak aby sloužilo jako hráz árijské Evropy proti Asii. Zásahem cizích mocností USA a sovětského Ruska do osudu Evropy a porážkou evropských mocností pod vedením Německa, jakož i následným rozdělením Říše, ztratili Němci možnost a schopnost tyto dva úkoly nadále plnit - ke škodě bílé Evropy. Již více než třicet let Evropa de facto vypadla ze světové politiky. Amerika a Rusko, Japonsko a Čína, Asie a Afrika: zde se rozhoduje.

Staré, neaktivní evropské národní státy řídily provinční politiku, zatímco o budoucnosti světa se rozhodovalo jinde. **Za to mohou demokraté!** Evropské národní státy ustupují požadavkům rozvojových zemí a ohrožují tak živobytí svých ná-

rodů. **To je vina demokratů!** Evropské národní státy přijímají příkazy z New Yorku a Jeruzaléma, místo aby dělaly evropskou národní politiku. **To je vina demokratů!** Evropské národní státy nechávají svým ozbrojeným silám velet americké generály a vzdávají hold mylnému přesvědčení, že Amerika má stejné bezpečnostní zájmy jako Evropa. **To je vina demokratů!** Evropské národní státy se plazí před sovětským Ruskem, polobasijskou mocností, která zotročuje polovinu kontinentu. **To je vina demokratů!**

Má-li se budoucí národně socialistická revoluce vyhnout chybám minulosti, musí být také evropská, a bude to revoluce evropská! Ve všech zemích pomalu, ale znatelně roste nenávist a nespokojenost. Ve všech zemích se shromažďují běloši, kteří doufají v lepší budoucnost pro sebe a své děti, kteří se ještě nepoddali dekadenci a rezignaci, kteří se nenechají připravit o víru v sebe sama a o naději na zítřek. Shromažďují se pod hákovým křížem! Čas dozrál. Po sjednocení Němců bude následovat sjednocení Evropanů a po něm bude následovat **ARSKÉ LIDOVÉ SPOLEČENSTVÍ!**

Otázka rasy je vědecký problém a já nejsem vědec. Mým cílem proto není podat exaktní vědecké vyjádření, ale pouze stručně shrnout několik základních pravd, které jsou každému zřejmé, a zasadit je do kontextu nacionálněsocialistického světového názoru. Celá povaha člověka - inteligence, charakter, vzhled - je utvářena a vysvětlitelná dvěma základními podmínkami - vlivy prostředí a dědičností.

Moderní behaviorální výzkumy prokázaly, že člověk je mnohem silněji ovlivněn dědičností než prostředím, a to i v duševní a citové oblasti. Představiteli těchto poznatků jsou anglický profesor Eysenck a americký profesor Jensen. V demokratických zemích a také ve východním bloku se považuje za správné výsledky behaviorálního výzkumu a moderní biologie ignorovat, protože by to otrásl jejich dogmatem o lidské rovnosti.

Národní socialismus to má jednodušší:

Jeho "dogmatem" jsou věčné zákony života a ochota poznat a uznat přirozenost člověka. Chce-li někdo skutečně změnit člověka, pak musí nejen přetvořit jeho prostředí, ale musí přistoupit ke genetické výbavě člověka, pak musí vyšlechtit nového člověka! Šlechtění - to je strašné slovo a ne jeden citlivý, vnímavý měšťák se nervózně zavrtí!

"Zase to vidíme:

Národní socialismus pošlapává lidskou důstojnost, provádí hrůzné chovatelské pokusy, jako by člověk nebyl korunou stvoření, posvátným dílem boha, ale

králíkem."

Ti, kdo takto mluví, neuznávají podstatu člověka jako výsledek evoluce. Člověk je dílem všemocné přírody, která zkouší vše živé v tvrdé škole boje o existenci a nechává přežít ty nejlepší, nejtvrdší a nejsilnější.

Moderní člověk pošlapává přírodní zákony, pozastavil přirozený vývoj a vzal svůj osud do vlastních rukou. Chtěl v sobě dobýt džungli, a přitom si vytvořil jen soukromé peklo, protože špatně odhadl svou vlastní přirozenost:

Její údajná humanita vede k tomu, že miliony deformovaných, zmrzačených, dědičně nemocných bytostí po celém světě se musí vláčet životem, a dokonce se mohou rozmnožovat, aby kontaminovaly budoucí generace. Lidem různých ras je dovoleno volně se mísit, a tak se rodí nešťastné malé lidské děti, které trpí nesouladem vlastních duší a nejsou svým okolím skutečně přijímány.

Úkolem národního socialismu je zkoumat pravou podstatu člověka bez předsudků, znovu respektovat přírodní zákony a zachovat a obnovit čistotu vlastní rasy prostřednictvím zákazu míšení navenek a eugenických opatření uvnitř. V tuto chvíli je příliš brzy na to, abychom navrhovali podrobnosti. Třicet let zákazu rasového výzkumu a eugeniky musí být napraveno, než bude možné zjistit, jaké škody zanechalo v Německu období rasového úpadku pod demokratickou vládou a jaká opatření by bylo třeba přijmout. Je však vítaným znamením, že se tohoto problému ujímají odvážní anglosasští vědci (Němci se pravděpodobně příliš báli) a že i v tomto bodě musí učinit národnímu socialismu zadost.

Na tomto místě krátká poznámka o judaismu:

Židovský problém je pravděpodobně méně rasový než völkisch-kulturní. Je však samozřejmé, že pro národní socialisty platí bez omezení Vůdcův testament, který říká:

"Především zavazují vedení národa a jeho stoupence k důslednému dodržování rasových zákonů a k bezohlednému odporu proti světovému traviči všech národů, mezinárodnímu židovstvu."

Tyto čtyři body přesně vystihují nacionálněsocialistický světový názor:

- **Myšlenka Volksgemeinschaft**
- **Firemní myšlení**
- **Velkoněmecká myšlenka a vědomí důležitosti rasy.**

Na tomto základě nyní chápeme velkolepý návrat našeho hnutí na politickou a duchovní scénu naší doby. Národní socialismus je odpovědí na palčivé potřeby současnosti a budoucnosti. Národní socialisté a další dobromyslní a vlastenečtí Němci (např. Zelení) vytvářejí německé hnutí za svobodu, které bojuje za bezpečnou budoucnost. Víme, že naše revoluce může uspět pouze tehdy, pokud tentokrát, na rozdíl od roku 1933, bude vyzařovat navenek. Národní socialismus je vývozní artikl, musí obsáhnout celý bílý svět, aby bílá rasa přežila třetí tisíciletí!

ÁRIJSKÉ SPOLEČENSTVÍ NÁRODŮ

Nejprve rozlišujeme čtyři hlavní plemena:

Árijská (bílá) rasa
Černá rasa (černoši)
Žlutá rasa (Asiaté a Eskymáci)
Rudá rasa (Indiáni)

Indiáni, historicky vzato, již nehrají žádnou roli, zatímco černoši, rasově méně nadaní než Árijci a Asiaté, zatím žádnou roli nehrají. Mají však, stejně jako všechny primitivní rasy, úžasnou vitalitu a energii, která může v budoucnu vést ke skutečné hrozbě. Žlutá rasa byla vždy schopna kulturních a politických výkonů, ale její vyspělé civilizace, podobně jako v minulosti civilizace indiánů, mají sklon k překvapivé strnulosti a nehybnosti. Rozdíly mezi těmito rasami jsou nápadné a nepopiratelné.

Víme, že lidská bytost je nezničitelnou jednotou těla a mysli (nikdo už nepochybuje například o tom, že psychické problémy mohou způsobit fyzické nemoci). Víme také, že lidská bytost je do značné míry formována dědičností. Vycházíme-li z těchto skutečností, je tak nepravděpodobné tvrdit, že fyzický, dědičný rozdíl mezi rasami, který je zřejmý, má jako svůj logický důsledek dědičný, duchovní rozdíl?

My, národní socialisté, prohlašujeme:

Genetické rozdíly mezi rasami byly prokázány. Moderní behaviorální výzkum a biologie to vědí již dlouho, ale tato zjištění jsou potlačována. Na počátku sedmdesátých let například americký profesor Jensen zjistil, že v inteligenčních testech dosahují černoši horších výsledků než jejich bílí spoluobčané, a to v průměru asi o 10 %. Levicoví sociologové se snažili nesporné výsledky testů vysvětlit rozdíly v prostředí a lepšími životními šancemi bílé části populace v USA. Pak byli do studie zařazeni Eskymáci, jejichž životní podmínky jsou ještě horší než životní podmínky amerických černochoů. Byl to velký údiv, když Eskymáci dopadli mnohem lépe než černoši a v několika testovaných oblastech dokonce lépe než běloši. Od té

doby se o těchto výzkumech nediskutovalo a zavládlo organizované ticho. My toto tabu prolomíme! Máme k tomu odvahu, i když - vlastně právě proto - víme, že tím útočíme na základy celého poválečného uspořádání, na demokracii a bolševismus, na dekolonizaci a rozvojovou pomoc.

My, národní socialisté, prohlašujeme:

Dogma o lidské rovnosti je vyvrácená lež! Lidé a rasy se liší nejen vzhledem, ale i povahou. Ti, kdo se snaží tyto poznatky z politických důvodů potlačit, jsou reakcionáři. Kdo stále věří, že černochům stačí dostatečná finanční a technická pomoc, aby se dostali tak daleko jako my, je hlupák, který plýtvá penězi daňových poplatníků. Chceme-li získat jasno v požadavcích budoucnosti, musíme vnitřně uznat různorodost ras. Rozmanitost neznamená nadřazenost nebo podřazenost. Hodnota ras může být stejná, podstata je odlišná, na tom záleží. Je přirozeným vývojem, že rozmanitost musí vždy vést ke konfliktu. To je také záměrem přírody, protože pouze boj různých druhů o existenci zaručuje, že zvítězí ten lepší. To je klíč k evoluci: dějiny jsou dějinami rasových bojů!

Během Třetí říše předložili historici četné důkazy tohoto poznání, které mimochodem sdílí i zdravý rozum: Každý, kdo je v životním boji, ví, že se musí prosadit. Mám-li místo v přeplněné tramvaji, musí někdo jiný stát; obsadí-li moje rodina dům, nikdo jiný se do něj nemůže nastěhovat; dostane-li moje firma zakázku, konkurence vyjde naprázdno; suroviny spotřebované mými lidmi chybí někomu jinému; životní prostor je využíván rasou, která jej dobyla, a nelze jí ho již vzít.

Život je boj a "národ, který prohlásí, že už nechce bojovat, neodstraňuje války, ale jen sám sebe!" - Adolf Hitler.

Je zbytečné nad tím naříkat, my jsme svět nestvořili, naším úkolem je pouze uznávat jeho zákony a používat je tak, aby přežili ti, ke kterým směřuje naše loajalita: nejprve německý národ a pak bílá rasa. Rasový boj samozřejmě není slepou válkou všech proti všem. Člověk je rozumná bytost, je schopen uzavírat spojení, dodržovat přiměřenosti a jít cestou mírového vyjednávání. To vše můžeme, dokonce musíme, ale nikdy nesmíme zapomenout na rasový boj jako na skutečnost a pozadí života.

Když jednáme s rozvojovými zeměmi v OSN o jejich požadavcích na vyšší rozvojovou pomoc, je to rasová válka. Když nám surovinové země diktují vyšší ceny - to je rasová válka. Když černoši oslavují sportovní triumfy na olympijských hrách "Black Power salute" - to je rasová válka. Když barevní ve velkém počtu imigrují do Británie a požadují plná občanská práva - to je

rasová válka. Když se černoši v jižní Africe dožadují moci pro sebe, protože jsou většinou, přestože to byla především bílá menšina, kdo zemi vybudoval - to je rasová válka.

Popírat rasový boj znamená mít pevně zavřené oči a doufat, že k něčemu takovému v Německu nikdy nemůže dojít. A pak Němec otevře oči a vidí na nádražích všech velkých měst celé hloučky cizinců-rasistů, kteří pískají na německé dívky; vidí čtvrti jako Berlín-Kreuzberg, kde ještě skoro žádní Němci nežijí; vidí zločinecké gangy vykořeněných zahraničních dělníků druhé generace a divoké stávky vedené pouze zahraničními dělníky; vidí, jak německé úřady zlehčují pokles porodnosti a uvádějí čísla, která zahrnují statisíce dětí cizinců-rasistů; vidí první rvačky gangů v hamburském St. Pauli mezi bělochy a černochoy, kteří se navzájem pasou. Pauli mezi bělochy a černochoy, kteří se chtějí prosadit jako pasáci.

V Německu nebude žádná rasová válka, myslí si průměrný občan. Ale my už jsme uprostřed ní a jsme na nejlepší cestě ji prohrát, protože nikdo problémy pořádně nevidí, protože strany chtějí vyhrát příští volby, a proto nesmí nikoho vyděsit, protože demokraté nechtějí šlápnout na kuří oko žádnému cizinci, protože Němci nechtějí být obviněni z rasismu, protože obecné řeči o lidskosti slepě míjejí obavy našich lidí. **Němci - braňte se!**

Svět je rozdělen mezi jednotlivé rasy, stejně jako jejich bohatství. Posledních několik století bylo svědkem schopností, vitality a asertivity bílé rasy. Až do poloviny 20. století bílý člověk světu dominoval. Dvě vražedné bratrovražedné války během pouhých třiceti let rozvrátily vládu árijců. Barevné národy povstaly, vybojovaly si nezávislost, což problémy jen prohloubilo. Západní demokracie tomuto úpadku bezmocně přihlížely se směsicí špatného svědomí a tupé rezignace. Během několika desetiletí se sféra nadvlády bílé rasy zmenšila, a co hůř, ztratili jsme kontrolu nad surovinami. Tento vývoj ohrožuje biologickou budoucnost naší rasy stejně jako všeobecný pokles porodnosti. Že to všechno nejsou jen tupé obavy, ale tvrdá realita, nám v brutální jasnosti ukázal bojkot arabské ropy.

Árijská rasa poprvé bojuje o svou existenci! Po staletích nesporné nadvlády se to zdá masám neuvěřitelné. Průměrný občan se podívá z okna: auta stále jezdí, ulice jsou přeplněné lidmi, továrny pracují v neustálém tempu a chrlí obrovské množství zboží, životní úroveň je vyšší než kdy jindy.

"Všechno nebude tak špatné." To si myslí většina lidí.

"Nebude to tak zlé." Takto mluví politici, takto to hlásají masmédia.

Nikdo kromě nás se neodvážá říci lidem pravdu: **žijeme v době konce!**

Veškeré bohatství, blahobyt a pohodlí průmyslového věku nejsou ničím jiným než kolísajícími kulisami, za nimiž se skrývá triumfující postava smrti. To vše je jen nezodpovědné mrhání dědictvím našich otců, krátké opojení před strašlivým probuzením. V hloubi duše každý ví, že to takhle už dlouho nepůjde, že bohatství bude brzy promrháno, účet přečerpán.

Tyto předtuchy jsou však otupeny a člověk je doslova nucen věřit těmto umělým postavám, které denně uklidňují lidi prostřednictvím rozhlasu, televize a tisku, podobně jako farář uklidňuje nevléčitelně nemocného pacienta, který nemá vědět, že zemře. Tito politici jsou sami bezradní, vědí nebo tuší jen jedno: v roce 1945 zabili špatné prase.

Národním socialismem zničili naděje na budoucnost velké rasy a nemohou to přiznat, aniž by je smetl vztek a zoufalství zrazené generace. Musíme to pochopit. Musíme vědět, co jsme dosud jen tušili:

Árijec je poprvé nucen bojovat o život. Už nejde o to, kdo je ve světě ovládaným bělochy nejsilnější - nordický člověk, otrok, Anglosas nebo Rom - jde o budoucnost všech bělochů!

Hlavním problémem v tomto boji o přežití je kontrola nad surovinovými zdroji planety. Surovin je málo a bílý svět jich potřebuje více, než kolik jich může najít ve své současné doméně - v Evropě, Americe a Austrálii. Barevní lidé ještě plně nepochopili, jakou moc mají díky kontrole nad zásobami surovin. Suroviny jsou krví, která udržuje světovou ekonomiku při životě a umožňuje nám všem žít v podstatě bezstarostně. Jsme však závislí na zaostalých primitivních národech, jejichž vnitřní situace je většinou chaotická, jejichž vládcí jsou nevypočitatelní a jejichž obyvatelé jsou nespokojeni s rozdělováním světového bohatství.

Jsme svědky probuzení primitivní rasy v Africe a znovuprobuzení dávných civilizovaných národů v Asii a Arábii, o nichž se myslelo, že dávno vymřely. Cítí závist vůči potravinám, vadí jim nespravedlnost; už nevidí, že bílé průmyslové země spotřebovávají mnohem více bohatství a světových rezerv, než by jim vzhledem k počtu obyvatel náleželo. To je ještě tupá protestní nálada, ale v pozadí už plápolá pochodeň rasové války, která hrozí novým světovým požárem - poslední rozhodující bitvou o světovou nadvládu.

Problémem bílé rasy však není jen otázka rozdělování surovin a závist v jídle. Ty se ještě zhoršují v důsledku populačního vývoje. Asie a Afrika zažívají porodní explozi nepředstavitelných rozměrů, zatímco bílá rasa se propadá do početní menšiny. Tím získává životní prostor Árijců, jejich obrovské bohatství

a klesající vůle prosadit se, pro ostatní rasy stejný význam, jaký měla kdysi upadající Římská říše pro germánské národy, které byly přesvědčeny o své síle a budoucnosti. Do Ameriky, Austrálie a Evropy pak proudí zpočátku mírumilovný proud černochů a Asiatů, který v těchto zemích árijského jádra vytváří problém menšin. Krok za krokem bude bílý člověk zatlačován zpět, bude docházet ke sňatkům a díky větší porodnosti a rasové síle primitivních národů se konec naší rasy stane nevyhnutelným. Naším úkolem je tomuto vývoji bránit.

Národní socialismus si musí uvědomit svůj úkol sjednotit pod jedním znakem rasově hodnotné, a tedy bojovné části árijské světové populace, uvědomit si, že všechny bílé národy mají společný osud - ať už vítězství, nebo pád - a společný úkol:

Vytvoření árijského společenství národů, které jediné může zajistit přežití bílé rasy. Musíme pochopit, že boj bílých Jihoafričanů je naším bojem, že národní socialisté v USA a Ku-klux-klan jsou našimi bratry, že Národní fronta ve Velké Británii a francouzští nacionalisté nakonec bojují proti stejnému nepříteli jako my. Až se všechna tato hnutí spojí ve vědomí společných úkolů, pak se starý svět zachvěje, demokracie a bolševismus se zhroutí a na troskách zkažené minulosti vybudujeme nový svět pod věčným symbolem slunečního kola, znamení počátku a konce, znamení nového společenství, znamení věčnosti!

